І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXIX. Ч. 29. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 14-го ЛЮТОГО 1962 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 14, 1962 No. 29. VOL. LXIX.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДТРИМУЄ ДОМАГАННЯ ЖІНОК ПРО РІВНІСТЬ В ПРАЦІ І В ПЛАТНІ

Вашингтон. — Президент Кеннеді заявив 12-го лютого, промовляючи до Комісії в справі статусу жінок на праці, що необхідним є, щоб жінки-робітниці діставали таку заробітню платню, яка належиться за виконану ними працю. Комісія в справі статусу жінок, яку очолює п-і Ф. Д. Рузвелт, відвідала Білий Дім. Цю комісію покликав до життя Президент 14-го грудня минулого року, і вона має вивчати справу винагороди жінок за працю та проблему приймання на працю жінок. Вона має здати звіт Президентові про свою працю до 1-го жовтня 1963-го року. Відкрив збори цієї Комісії секретар праці Артур Дж. Голдберг, який вказав на ту обставину, що ще й досі кілька мільйонів жінок заробляють по менше, як одному долярові за годину праці, бо загально прийнято платити жінкам менше, як чоловікам. „Жінки довгий час працювали як „слабша стать" і це стало їх тавром і досі, коли вони шукають роботи, або вступають в публічну працю", — казав секретар праці. „Але вже найвищий час, щоб працю жінок оцінювати згідно з їх здібністю та на основі висліду їхньої праці", — твердив Голдберг. Президент ствердив, що майже одна третина всіх робітних сил цієї країни, — це жінки які одночасно мають і зобов'язання у відношенні до своїх родин і домашніх господарств. „Праця жінок поза домом, казав Президент, в багатьох випадках вможливлює вести домашню господарку. І тому ми бажаємо, щоб жінки могли працювати без жадної дискримінації тому, що вони жінки". Урядові аґенції мають наказ платити жінкам такі самі заробітні платні, як чоловікам за подібну працю. Назначена Президентом Комісія має перевірити закони і практику у всіх стейтах та ствердити, чи жінки дістають винагороду відповідно до своєї праці. Уряд із свого боку видає вже відповідні зарядження. Голова Комісії Цивільної Служби Джан В. Мейсі зарядив, щоб всі урядові аґенції змінили свою політику в справі приймання на службу жінок. Згідно з цим зарядженням урядові аґенції мусять окремо обосновувати, чому вони приймають на працю чоловіка на таке становище, на якому могла б працювати жінка. Останній перегляд показує, що урядові аґенції в 94% пошукували чоловіків на працю, а тільки в 6-ох жінок.

Уряд переслав Конґресові проєкт побудови протирадіяційних сховищ

Вашингтон. — 9-го лютого уряд переслав до Конґресу законопроєкт про побудову протирадіяційних сховищ для 20-ох мільйонів осіб в найближчих кількох роках. Уряд пропонує в найближчому фінансовому році видати $450 мільйонів на здійснення будови сховищ при школах, шпиталях і інших неприбуткових інституціях. Ці сховища були б призначені принаймні на 50 осіб. Одночасно з цим законопроєктом секретар оборони вислав до Конґресу окремого листа, в якому вияснив, що протирадіяційні сховища треба будувати таким способом, щоб вони не втратили своєї вартости навіть тоді, коли б змінилася технологія зброї. Ціль сховища — дозволити населенню пережити ворожу атаку та бути готовим повести проти ворога таку сильну протиатаку, щоб він відчув на своїй шкірі. В цивільній обороні, заявив Мек-Намара, важливими є ще алярмова система. В перших чотирьох роках сховища мали б коштувати $3,300,000,000, з чого на федеральний уряд припало б $1,800,000,000.

Ромні зголосив кандидатуру на губернатора

Дітройт. — 54-річний директор Корпорації Амерікен Моторс Джордж Ромні повідомив, що він старатиметься про наименування на републіканського кандидата на губернатора стейту. Зробив він це після одноденного посту і роздумувань про те, чи він має старатися про цей пост. Вирішивши кандидувати на губернатора, Ромні заявив, що він не буде цікавитися жадним іншим становищем в стейті ані в країні. Але коли журналіст запитав його, чи він в 1964-му році не буде кандидувати на президента, Ромні сказав: „Я не сказав, що я не буду кандидувати в 1964-му році". Досі в стейті Мишиґен немає іншого републіканського кандидата, і тому директор Ромні буде протиставитися в цьогорічних виборах теперішньому демократичному губернаторові 36-річному Джанові Б. Свенсонові. В стейті Мишиґен правибори відбудуться аж в серпні. Ромні заявив, що Мишиґен має перед собою великі можливості, але обидві партії в здійснюванні своїх програм є занадто однобічні. Демократичні провідники виступили проти Ромні, висміваючи його заяву про те, що він чекатиме на інспірацію від Бога, чи старатися про номінацію на губернатора. Ромні є мормоном, він складає десятину своєї $149.211 заробітної платні на церкву, не п'є алькогольних напоїв і навіть на п'є кави ні чаю, та не курить.

В НЮАРКУ ПОМЕР МИХАЙЛО ПІДЛУСЬКИЙ

Нюарк, Н. Дж. — 12-го лютого ц. р. тут помер бл. п. Михайло Підлуський, проживши 57 років. Покійний походив з Тисьменици в Західній Україні і був членом УНСоюзу.

В АМЕРИЦІ

● **Американські Хлоп'ячі Скавти** 8-го лютого відзначили президента Кеннеді, колишнього скавта і теперішнього почесного голову Скавтової організації тим способом, що Президента відвідала родина Гаррі Дж. Ферів із Бертлесвіллу з Оклагоми, яка вибрана на „Скавтову родину року". Всі члени цієї родини — батько, мати і 4 дітей є скавтами. 12-річний Фер передав Президентові грамоту, яка стверджує, що Джан Фіцджералд Кеннеді переплив одну милю при безпечних умовинах. Останні слова грамоти викликали сміх Президента і присутніх, бо він плив 2-го серпня 1943 р. на Тихому океані під час війни, коли його човен розбив був японський нищильник.

● **Президент Кеннеді** покищо не зайняв становища до проєкту мешканців стейту Ровд Айленд, щоб влаштувати в Нюпорті, Р. А., новий літній Білий Дім для президентів ЗДА. Гурт громадян думає купити фарму від родини Окінклосс, матері і вітчима пані Кеннеді, та подарувати її урядові ЗДА. Цей літній Білий Дім нічого не коштував би уряд, але секретар внутрішніх справ Стюарт Юдолл розглядає цю справу, бо уряд мусів би витрачати гроші на адміністрацію нового Білого Дому.

● **Запас золота ЗДА** в тижні, що закінчився в середу 7-го лютого, зменшився знов на $25 мільйонів і становив $16,790,000,000. Впродовж 6-ох цьогорічних тижнів із ЗДА відплило золота до Европи на $100 мільйонів, але в тому самому часі минулого року зменшення запасів американського золота виносило три рази більше.

В ТЮРМАХ ФІДЕЛЯ КАСТРА

В американській пресі опубліковано низку фотографій із в'язничного побуту кубинських повстанців, схоплених у полон під час інвазії на Кубу. На фотографіях показані важкі умови в'язнів, що їх держать у кубинській фортеці Кабана. Фотографував ці сцени з допомогою кишенькової камери колишній кубинський повстанський офіцер Гірам Ґонзалес, якому повелося втекти із в'язниці і передати зроблені ним фотографії чужоземним дипломатам на Кубі і потім вже для преси. На фото: кубинські повстанці в тюрмі, між ними один карлик.

В ТОРОНТІ ВІДБУЛИСЯ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ 12 ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

В 1961-ому РОЦІ ПРИЄДНАНО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 814 ЧЛЕНІВ НА ТЕРЕНІ КАНАДИ, В ТОМУ 568 В ПРОВІНЦІЇ ОНТАРІО

Торонто, дня 11-го лютого 1962. Минула субота і неділя, 10 і 11 лютого ц. р. були справжніми союзовими днями цього найбільшого канадійського міста та найбільшого осередку УНСоюзу на канадійському ґрунті. В суботу після обіду відбулися там організаційні збори Відділів УНСоюзу Торонта і околиці, на яких обговорено актуальні союзові справи округи та підсумовано значні успіхи округи в минулому році. Про працю Централі та про майбутні завдання союзової організації доповідав головний секретар УНСоюзу Ярослав Падох, а місцеві справи реферували головний радний та секретар канадійської Канцелярії Богдан Зорич та постійний організатор УНСоюзу Іван Скочиляс. Збори відкрив і ними проводив голова торонтонської округи мґр. Євген Мастикаш. Гол. секретар Я. Падох подав огляд праці округи в 1961 році, відмітивши великий організаторський успіх в тому році, який приніс Союзові кругло 5,000 нових членів, в тому 814 членів на терені Канади, з чого торонтонська округа, чи радше округа провінції Онтаріо придбала 568 членів. У зборах взяли участь представники 12 Відділів, які в довгій і основній дискусії критично обговорили минулий період праці та намітили плян дальшої праці. Однодушно постановлено, що торонтонська округа придбає до Конвенції УНСоюзу в травні ц. р. щонайменше 250 нових членів. Підсумки дискусії подав голова округи мґр Є. Мастикаш, а організатор УНСоюзу мґр І. Скочиляс, який під цю пору працює в Торонті, з'ясував великі можливості праці на канадійському терені і звернувся з закликом до місцевих Відділів за співпрацю. В дискусії забирали голос пп. Зорич, Янішевський, Омельченко, Курман, Остап'як, Стахів, Спольський, Мельник, Хомин і Левицький. Приявні пропонували утворення окремої нагороди для переможців в конвенційній кампанії на терені Канади.

В неділю пополудні відбулися річні загальні збори найбільшого канадійського Відділу УНСоюзу, а саме Відділу 432 в Торонті. У зборах взяли участь понад 100 членів та делегати місцевих Відділів УНСоюзу. Збори відкрив голова Відділу М. Мота, який прочитав імена померлих членів Відділу в минулому році та згадав велику втрату УНСоюзу в особі померлого предсідника Дмитра Галичина. Після цього зборами проводив обраний предсідник Ю. Карманін. Після звітів, що їх складали предсідник М. Мота, секретар Б. Зорич і касир Ілля Курман та дискусії, на внесення контрольної комісії поставлене її головою мґр Мастикашем, збори признали абсолюторію управі Відділу. Після звітів головний секретар УНСоюзу Ярослав Падох, на запрошення президії з'їзду, подав огляд праці та стан всієї союзової праці, а зокрема на терені Канади. Згадуючи кризу, в якій зовсім оправдано знайшовся УНСоюз після смерти вельми заслуженого головного предсідника бл. п. Д. Галичина, гол. секретар підмітив факт, що УНСоюз здобув

(Закінчення на стор. 3-ій)

Конґресмен Волтер остерігає духовенство проти комунізму

Вашингтон. — Голова Палатної Комісії в справі протиамериканської діяльности конґресмен Френсіс Е. Волтер, промовляючи на зборах Жіночого Відділу при Американськім Леґіоні, сказав, що він турбується тим, що деякі „немудрі священики і професори коледжів не вірять в небезпеку від комунізму". Деякі релігійні групи, казав конґресмен Волтер, уважають, що „комунізм — це нешкідлива ідеологія". Конґресмен Волтер дякував жінкам за те, що підтримують працю його комісії. Він казав, що є гордий із того, що ним очолювана комісія заалярмувала народ про те, що між ними живуть люди, які хотіли б знищити нашу демократичну форму уряду. Волтер прийняв головство в цій комісії 16 років тому, що він є вояком, а не тому, щоб із ентузіязмом віднотився до своєї праці на цьому пості.

ВИСТАВКА КАРТИН ЮХИМА МИХАЙЛОВА В УВАН

Почавши від дня 28 січня відбувається в Ню Йорку в новому будинку УВАН при 206 Вест 100-а вулиця виставка малярських творів Юхима Михайлова, влаштована мистецькою кураторією УВАН. Виставка буде відкрита до кінця лютого і її можна відвідувати у вівторок і в середу від 6-ої до 8-ої вечора і в суботу від 10 до 12 год. вполудне. В повідомленні про цю виставку у „Свободі" з дня 9 лютого прізвище мистця було через друкарську помилку перекручене.

Поверс виміняний на Абеля — перебуває під слідством в Америці

Вашингтон. — Американський пілот Френсіс Гері Поверс, що його літак V-2 большевики збили над Свердловськом 1 травня 1960 року і самого його засудили, як американського шпигуна на 10 років в'язниці, вийшов несподівано на волю і знаходиться в Америці. Його і другого американця, що його східньонімецькі комуністи арештували були за „шпигунство" літом минулого року, студента Фредеріка Прайора, комуністи виміняли за большевицького шпигуна, полковника Рудольфа Абеля, засудженого 25 жовтня 1957 року в ЗДА на 30 років в'язниці. Ім'я 32-річного Френсіса Гері Поверса набрало міжнародного розголосу у зв'язку з використанням летунського інциденту Хрущовим для зірвання конференції на вершинах у червні 1960 року у Парижі. Виміна в'язнями відбулась в минулу суботу на мості між західнім Берліном і Східньою Німеччиною. Головним посередником у переведенні тієї виміни був американський адвокат Джеймс Брут Донован, який з уряду боронив Абеля перед американським судом. Він сподівається, що вдасться видістати на волю також американського студента Марвіна Мейкінена, засудженого в липні мин. року в Києві за фотографування військових об'єктів на 8 років в'язниці. Большевицька преса й радіо промовчали про факт виміни Поверса за Абеля та подали лише, що совєтський уряд взяв під увагу просьбу батьків і дружини Поверса і звільнили його „задля покращання взаємин з ЗДА". Поверса перевезено до ЗДА літаком у великій тайні і де він тепер — не відомо. Офіційно повідомлено, що покликано до життя окрему слідчу комісію, яка переводитиме допитування Поверса про всі обставини, зв'язані з катастрофою його літака, його полоном і його поведенням у большевиків. Поверс виявив большевикам різні подробиці щодо його лету і його місії та заявив на суді, що він зробив „злочинне діло". Чи притягнуть його ще до якоїсь карної або дисциплінарної відповідальности — не відомо. Він діставав дол. 2.500 місячної платні, формально як пілот летунської корпорації Локгеда, що переводила атмосферичні досліди. Батьки й дружина Поверса мали побачення з ним у неподаному ближче місці. Сенатська військова комісія домагається подробиць слідства в справі поведення Поверса і причин катастрофи його літака.

Френсіс Гері Поверс під час ув'язнення.

ЗДА і Британія перестерігають проти оптимізму щодо „покращання" відносин з СССР

Лондон. — Всупереч привичному оптимізмові британського уряду в оцінюванні взаємин з Совєтським Союзом два члени уряду — міністер закордонних справ лорд Гюм і міністер оборони Геролд Воткінсон, виступивши з промовами на конференції Молодих консерватистів в Істбирн в Англії, висловились дуже песимістично про теперішні західньо - совєтські взаємини. Лорд Гюм висловив острах, що совєтські спроби обмежити летунський рух західніх альянтів між Заходом і Західнім Берліном — це прелюдія до звужування західніх прав щодо користування вільною комунікацією з Західнім Берліном. Він перестеріг Москву, що кожна насильна спроба обмеження тієї комунікації — стрінеться із збройним відпором збоку Заходу. Водночас він перестерігав проти оптимізму, що взаємини з Совєтами можуть покращати у зв'язку з виміною Поверса за Абля. Так само американська преса твердить, що звільнення Френсіса Поверса, представлюване Совєтами як односторонній „приязний" жест совєтського уряду — з повним промовчуванням факту, що це була тільки виміна за Абеля, — не матиме ніяких політичних наслідків. Геролд Воткінсон твердив, що Британія мусить бути сильна однаково конвенціональною як ядровою зброєю. Він боронив відступлення Америці Різдв'яних островів для атмосферичних атомових детонацій. Зате обидві англійські пацифістичні організації заповіли великі демонстрації з цього приводу.

Перед виставою опери М. Аркаса „Катерина" в Брукліні

Бруклин, Н. Й. — В неділю 18-го лютого Український Оперовий Ансамбль і Церковний Хор при церкві св. Духа в Брукліні ставлять оперу М. Аркаса „Катерина„ в залі Мт. Кармел (Гай) Скул при Гевемеєр і Норт 8-ма вул. в північному Брукліні. У виставі беруть участь відомі оперові співаки і співачки М. Лисогір, Г. Шерей, Л. Рейнарович, І. Гош та І. Самокішин. Муз. керівник — І. Задорожний, дир. хору „Думка". Камерна оркестра б. членів Львівської опери; хор церкви св. Духа; режисер — С. Крижанівський; сценічне оформлення Е. Ткачук; хореографія — Р. Петріна.

Марія Лисогір, арт. Міської Опери в Ню Йорку, в ролі Катерини.

Іван Гош, кол. артист Львівської опери, — в ролі Андрія.

ЗАХІД ВІДКИНЕ ПРОПОЗИЦІЮ ХРУЩОВА ЩОДО З'ЇЗДУ ГОЛІВ ДЕРЖАВ

Вашингтон. — Згідно з заявою, що її склали державний секретар Дін Раск в інтерв'ю через радіо в понеділок 12 ц. м. та заявою британського амбасадора Ормсбі Гора після 20-хвилинної розмови з державним секретарем — ЗДА й Британія, а за ними напевне всі інші західні держави, відкинуть пропозицію Нікіти Хрущова, щоб 14 березня ц. р. з'їхались до Женеви на відкриття нової міжнародної конференції про роззброєння голови уряду чи держав всіх 18-ох країн, учасників тієї конференції. Лист Хрущова, переданий в минулу неділю 11-го ц. м. державному секретареві Раскові у Вашингтоні совєтським шарже д'афер Міхаілом Смірновським був формально відповіддю Хрущова на листа през. Кеннеді і британського прем'єра Геролда Мекміллена з 7-го березня ц. р. У своєму листі до Хрущова американський і британський лідери пропонували, щоб на початку Женевської конференції роззброєння приявними були міністри закордонних справ. Однак у тому листі був зворот про те, що американський президент, британський прем'єр і совєтський прем'єр повинні прийняти „персональну відповідальність" за успіх Женевської конференції. Хоч Хрущов в своїй відповіді ствердив, що нота Кеннеді й Мекміллена наспіла якраз тоді, коли він приготовляв того свого листа до голів 18-ох країн, учасників Женевської конференції, проте він покликався на той зворот про „персональну відповідальність" лідерів ЗДА, Британії і СССР та з свого боку запропонував, щоб всі голови всіх 18-ох країн прибули для започаткування Женевської конференції і „надання їй доброго бігу". Хрущов підкреслив, що багато вже зроблено для справи міжнародного роззброєння, а саме, покликався на резолюцію Генеральної Асамблеї про принцип загального і тотального роззброєння та про склад теперішньої нової конференції, яка охоплюватиме „соціялістичні" країни, західні і невтральні. Водночас Хрущов мотивував свою пропозицію браком довір'я до „урядовців", які — можливо — не зуміють перебороти ті труднощі, які до цього часу завжди стояли на шляху до порозуміння в справі роззброєння. Однак Захід стоїть на протилежному становищі: спершу в довгих, ділових, спокійних переговорах між фахівцями повинні бути створені підстави для порозуміння, а коли будуть дані на те, що конференція „на вершинах" може зліквідувати решту розбіжностей і закінчитися успіхом — тоді в кінцевій стадії нарад — а не початковій — могли б з'їхатись голови урядів чи держав. В тому дусі склав заяву державний секретар Дін Раск. В усіх західніх столицях листа Хрущова стрінули, як новий пропаґандивний трюк зроблений з уваги на з'їзд ЦК компартії в Москві 5 березня ц. р.

Велика соціялістична демонстрація в Парижі відбулась спокійно

Париж. — Всупереч забороні поліцією коло 10,000 осіб відгукнулись на заклик лівих партій і відбули в минулий понеділок вуличну демонстрацію протесту в Парижі. Вони протестували однаково проти поведення поліції супроти комуністичних демонстрантів з минулого четверга, внаслідку чого згинуло 8 осіб, як і проти правої терористичної Тайної Військової Організації. Понеділкову демонстрацію скликала Соціялістична партія кол. прем'єра Ґю Молле, але її підтримали „ентузіястично" й комуністи, які хотіли використати нагоду для пропаґанди „народного фронту". Соціялістичні провідники проголосили були, що демонстрація буде спокійна, мовчазна, і вони дотримали того приречення, а демонстранти зберегли дисципліну. Уряд змобілізував 25,000 поліціянтів, які не допустили демонстрантів на центральну площу Республіки, але, зрештою, поводились пасивно. До ніякої сутички не дійшло.

Французько-арабські переговори щодо Альжиру ввійшли в рішальну стадію

Париж. — 4 міністри з тимчасового революційного уряду Альжиру з осідком в Туніcі прибули до Швайцарії задля переведення остаточних переговорів з трьома французькими міністрами в справі майбутнього правно - державного статусу Альжиру та способів, як той стан устійнити. За твердженням преси — в тайних дотеперішніх переговорах узгіднено вже такі важливі справи, як доля Сагари й добування тамошньої нафти та характер тимчасового правління для Альжиру до часу переведення плебісциту та створення тамошнього леґального уряду на підставі виборів. Єдиною поважною спірною справою залишається ще ґарантія для европейських постійних мешканців Альжиру. Головою альжирсько - мусульманської делеґації є віце - прем'єр згаданого тимчасового уряду Альжиру Балькацем Крім, а головою Французької делеґації є міністер для справ Альжиру Люї Жокс. Де відбуватимуться ці останні переговори — не сказано. Якщо вони закінчаться позитивно, то мають ратифікувати висліди всіх тайних розмов по обох сторонах, після чого відбудеться офіційна конференція для підписання акту порозуміння, що закінчить восьмирічну війну в Альжирі.

У СВІТІ

● **В Ізраїлі**, в спільній з жидівськими робітниками робітничій спілці є 30,000 тамошніх арабських робітників. Їхній представник Салім Юбран обурився в Об'єднаних Націях проти твердження деяких арабських фанатиків з-поза Ізраїлю, наче б в Ізраїлі стосовано дискримінацію супроти арабських робітників. Салім Юбран доказав своїм мусульманським побратимам, що вони роблять погану прислугу арабам в Ізраїлі своїми фальшивими відомостями.

● **В Марокко** відновлено масову еміґрацію тамошніх жидів до Ізраїлю. Деякі арабські кола оскаржували уряд, що він, даючи дозвіл на масовий виїзд жидів, шкодить марокканській економіці, тому тимчасово ту еміґрацію припинено. Від грудня минулого року виїхало знову 2.000 марокканських жидів. Заборонено їм тільки користуватись літаками й обмежено до корабельних транспортів.

● **Конрад Аденауер** мусить внаслідку наполегливої поради лікарів обмежити свою працю. Залишаючись надалі канцлером Німецької Федеральної Республіки з найбільшим заінтересуванням для закордонної політики, Аденауер погодився фактично зректись становища голови Християнсько - демократичної партії. Міністер внутрішніх справ Північної Надренії і Вестфалії Йозеф Дуфгіс має найбільші шанси стати шефом керівної західньо - німецької політичної партії.

● **В Східній Німеччині** є 13.000-14,000 політичних в'язнів. Німецькі комуністи зараховують до „ворогів народу" також усіх тих, що їх схоплено під час спроби втечі на Захід. Колишні політичні в'язні із Східньої Німеччини мають у Західній Німеччині свою власну організацію, яка дбайливо збирає всі дані про жертви комуністичного режиму на Сході.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Кубинський боляк

Передбачення, згідно з яким вислід недавньої конференції Організації Американських Держав в Пунта дель Есте матиме поважні наслідки на внутрішні відносини в південно - американських країнах, здійснилось скорше, як думали. Найперше це проявилось в Аргентині, військові лідери якої обурялися, що міністер закордонних справ, разом із п'ятьма іншими міністрами, стримався від голосування про виключення Куби з усіх установ названої організації. Хоч аргентинський президент Артуро Фрондізі відмовився усунути цього свого міністра, боронив його у радіопромові, як тільки виконавця своїх доручень і перетикав ту промову демагогічними зворотами проти З'єдинених Держав, проте, злякавшись можливости збройного перевороту, він мусів зірвати дипломатичні взаємини з Кубою. Покищо нормальні взаємини з Кубою зберігають ще тільки такі латино - американські країни, як Бразилія, Болівія, Чіле, Еквадор і Мехіко. Але ось в той самий день, коли проголошено зірвання арґентинсько - кубинських взаємин, бразилійський делеґат на теперішній Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй виступив під час дебат над кубинською скаргою проти ЗДА — з гострою промовою проти Куби, стверджуючи, що сам Фідель Кастро, проголосивши свою вірність марксоленінським принципам, виключив Кубу з американської спільноти.

Таким чином політика З'єдинених Держав супроти Кастра, яка змагає до політичної та економічної ізоляції Куби, щоб спричинити щораз більші труднощі для теперішнього режиму на тому острові, з можливостями згущення тамошньої політичної атмосфери, — ця політика покищо має успіх. Інша річ, чи така політика може осягнути головну ціль, якою є упадок режиму Фіделя Кастра. Ричард Ніксон у телевізійному інтерв'ю в минулий четвер критикував цю політику американського уряду, назвавши її „лікуванням пістряка йодиною". Колишній віце - президент заявив, що у відношенні до Фіделя Кастра треба прийняти принцип, що „він мусить відійти" і тому треба змагати до тієї цілі найдоцільнішими способами. А „йодиною вилікувати пістряка не можна".

На жаль, за дуже сильними, мудрими й слушними словами, що їх державний секретар Дін Раск говорив у Пунта дель Есте, все ще не йдуть відповідні діла. Сподіваючись власне такої розбіжности між словами й ділами — кубинський президент і інші кубинські делеґати в Пунта дель Есте реготілися під час заключної гострої промови Раска. Проголошене ембарго на експорт американських товарів до Куби практично мало пошкодить кастрівському режимові, коли ті товари все одно йтимуть на Кубу — через Мехіко. Втрату ж американського ринку кубинський уряд буде старатися надолужити торговельними взаєминами з комуністичними і попдентацько - невтральними країнами. Очевидно, це спричинятиме труднощі в торговельному й платничому балянсі Куби, вартість її валюти падатиме, а життьовий рівень кубинського народу обнизиться до рівня країн „комуністичного раю". Але цього замало, щоб упав режим, опертий на системі військово - поліційної диктатури, скріплюваної щораз новими доставами зброї й амуніції з СССР. Поки ЗДА не проголосять бльокади Куби й не відріжуть її від закордонних джерел збройного постачання, поки ЗДА не перестануть лякатися шантажу збоку СССР і не підтримають визвольний рух кубинців, до того часу й існуватиме кастрівський боляк.

Покищо все ще мститься трагічна помилка, допущена президентом Кеннеді 17-го квітня минулого року, коли він відмовився дати летунську допомогу антикастрівському десантові на Кубі. Покищо все ще нема переконливих доказів, що З'єдинені Держави пляново, послідовно й рішуче здійснюють заяву, що її склав президент Кеннеді безпосередньо після катастрофи згаданого висаду: „Ми не думаємо виректися Куби". Рукавичковою політикою не можна буде зліквідувати Фіделя Кастра, не можна буде осягнути цього й тоді, коли зятя Хрущова, висланого на Кубу з підбадьорюванням Кастра експортувати революцію, запрошуватимуть на обід до Білого Дому.

Зденаціоналізована культура

IV Республіканська конференція профспілки працівників культури, що відбулася наприкінці січня в Києві, ще раз виявила підрядність ролі совєтських профспілок і упослідженість становища української культури під комуністичним режимом. Два дні обговорювано на тій конференції різні ділянки виробничої і мистецької діяльности, що входять у засяг культури, але в усіх доповідях і виступах її учасників не було ніже згадки, про яку саме культуру йде мова. Ніхто й словом не прохопився навіть про проблеми форми цієї культури, що, згідно з совєтським гаслом, має бути „національна формою й інтернаціональна змістом". Те, що говорилось на київській конференції, могло стосуватися культури кожної „союзної республіки" — білоруської, грузинської, узбецької чи якої іншої. Промовчано цілком і таку важливу — особливо для України з її великим відсотком напливових російських елементів — справу, якою мовою подасться населенню тієї чи іншої „республіки" вияви культури — книжкову продукцію, театральні і кінові вистави, радіові й телевізійні передачі. Із звідомлень про конференцію усунено все, що могло б бути хоч би натяком на цифрове й відсоткове відношення між українськомовною і російськомовною книжковою та пресовою продукцією в Українській ССР, чи між такою ж театральною і кінематографічною активністю і т. п. Промовчання це не випадкове. Такої ж політики дотримуються тепер большевики і в статистичних довідниках з окремих ділянок культури, публікованих останнім часом. Тож недаремне профспілку працівників культури України очолють „культурники" з прізвищами Тарасов, Козлов та ін.

Усе це, зокрема поставлення всіх ділянок культурної діяльности на службу комуністичної партії і пропаґанди комуністичної ідеології, є причиною дошкульного відставання і занепаду окремих ділянок культури. Про „незадовільні справи" з друкуванням і розповсюджуванням книжок, про відставання в ділянці кінофікації, про критичний стан в роботі бібліотек, клюбів та будинків культури, про „наболілі питання" в театральній галузі, про відставання кінематографії говорив у своїй доповіді голова профспілки працівників культури С. Тарасов і характеристичні для цього численні факти наводили інші учасники конференції. Всі вони, стверджуючи таку невідрадну ситуацію, навіть і не пробували шукати джерел відставання саме у створеній совєтською системою „зрівнялівці", знеосібленні національних культур в СССР.

Не торкаючись проблеми відставання в ділянці літератури, сірости і „мілкотемности" надрукованих в УССР книжок, проти чого здіймається там уже справжній бунт і про що вже була мова на цьому місці, треба ствердити, що такий самий стан триває і в інших ділянках, особливо ж у театральній. Абстрагуючи від того, що, згідно із ствердженням самих учасників нарад, вистави окремих театрів сірі й слабкі, що репертуар багатьох театрів вбогий та одноманітний, — загрозливим для мистецького розвитку театральної ділянки треба визнати факт, що такий репрезентативний український театр, як театр ім. Франка, після відходу його режисера Гната Юри на пенсію, зовсім не має тепер режисера. Така сама ситуація в одеському театрі ім. Жовтневої революції, де після В. Василька не було й нема досі головного режисера. Усі ці факсправі в Україні, так само, як і в літературі, справі в Україні, так само, як і в літературі, в умовах денаціоналізації і знеосіблення мистецької творчости письменники і мистці не мають не то ентузіязму, але й взагалі бажання творити, добиватися успіхів. І тому, з другого боку, їх сірі, одноманітні й слабкі твори та виступи викликають серед населення хіба тільки критику, знеохоту та розчарування.

Так було й буде завжди там, де національна культура народу позбавлена свого змісту, характеру, свого коріння і тісного зв'язку з народом.

І УСПІХ І НЕВДАЧА

Згідно з пляном Україна мала виробити в 1961-му році 2.1 - 2.2 мільярда пудів зерна.

Минулого року на нараді працівників сільського господарства у Києві перший секретар ЦК компартії України Подгорний заявив, що плян цей Україна виконала. Деталів він не подав.

Але на сесії Верховного Совєту СССР у Москві Щербицький, голова Ради Міністрів УССР, у своїй промові заявив, що в 1961 р. гуртовий збір зерна в Україні був дещо нижчий від 2.1 мільярда пудів.

У „Радянській Україні" з 1 лютого ц. р. опубліковано підсумки виконання державного пляну розвитку народного господарства за 1961 р. з яких виходить, що у 1961 р. гуртовий збір зерна на Україні досяг 2 285 000 000 пудів.

Виходило б, отже, що Україна не тільки виконала, але й перевиконала плян 1961 року.

Чому ж Подгорний не похвалився цим на згаданій нараді?

Справа дуже проста. Коли йде про зерно, його продукцію у 1961 році, то статистичний звіт трохи підмальований, як це виходить із аналізи цифр, поданих в тому звіті.

Повідомлення Статистичного Управління України подає у тому своєму звіті, що згадана цифра понад два мільйони пудів зерна складається з: 920 млн. пудів пшениці, 748 млн. пудів кукурудзи, включаючи кукурудзу в стані молочно - воскової стиглости, в чому було 627 млн. пудів сухого зерна кукурудзи, 79 млн. пудів гороху, а решту становили інші зернові. Які ці культури і скільки кожна з них дала врожаю — статистичне звідомлення не подає.

Але вже й з поданих цифр ясно, що звіт про продукцію зерна підмальований, бо 121 млн. пудів кукурудзи в стані молочно - воскової стиглости — це не зерно, а качани, які вжито разом із зеленою масою на сильос.

Отже фактично гуртовий збір зерна у 1961 р. становить не 2 285 000 000 пудів, а тільки 2 164 000 000, тобто правду казав у своїй промові в Москві Щербицький.

Все ж таки ця цифра є успіхом. Питання тільки, яким коштом цей успіх осягнуто.

На це дає виразну відповідь згадане статистичне повідомлення: коштом продукції цукрових буряків, картоплі і городини, а мабуть також інших культур.

Не зважаючи на збільшення у 1961 р. посівної площі буряків на 43 000 гектарів проти 1960 р., Україна „продала державі" у 1961 р. 27 950 000 тони цукрових буряків, тобто на 1 100 000 тони менше, як у 1960 р. (отже менше буде вироблено цукру).

У 1961 р. Україна також „продала державі" картоплі 1 324 000 тони, тобто на 39 000 тони менше, і городини 1 611,-000 тони, тобто на 31 000 тони менше, як у 1960 році.

Поставивши за мету одержати з 3 мільйонів гектарів кукурудзи 900 млн. пудів кукурудзяного зерна, працівники сільського господарства сконцентрували всю увагу і всі засоби на кукурудзі, занедбуючи цукровий буряк, городину і картоплю.

А тому, що достатніх засобів — сільськогосподарських машин, добрив і робітної сили — Україна навіть для кукурудзи не мала, то й сухого кукурудзяного зерна випродукувано не 900, а тільки 627 млн. пудів, тобто на третину менше, і при цьому завалився плян продукції буряків, картоплі, а може й інших культур, бо в статистичному повідомленні даних про інші культури немає.

Все це не могло бути інакше, бо в сільському господарстві нема чого сподіватися чудес, там тільки розумно запляннована, систематична праця може дати успіх, а не штурмівщина, якою Хрущов хоче латати провали. Власне кажучи, статистичне повідомлення, про яке згадуємо, є клясичним прикладом недопускальности стосування всякої штурмівщини у сільському господарстві.

Цікаві дані також знаходимо у цьому статистичному повідомленні про тваринництво в Україні.

На 1-ше січня 1962 р. в Україні було 19.3 млн. голів худоби, з чого колгоспи, радгоспи та інші державні господарства мали 14.7 млн., тобто в індивідуальному посіданні було 4.6 млн. — більше, як одна п'ята частина.

В числі 19.3 млн. голів худоби було (в усіх категоріях господарства) 8.2 млн. корів, з цієї останньої кількости 4.9 млн. належало колгоспам, радгоспам і іншим державним господарствам, а 3.3 млн. в індивідуальній власності.

З цього виходить, що продукція молока в Україні у великій мірі базована на приватницькому принципі.

З 21.6 міл. голів свиней в Україні 16 млн. належать колгоспам, радгоспам і ін. державним господарствам, отже решта 5.6 мільйона є в індивідуальній власності.

Із 11.3 млн. овець і кіз у приватній власності є 1.6 млн.

Як з цього видно, до комунізму у СССР ще дуже далеко.

(абв)

ПРО КИШЕНЬКОВИЙ ГОДИННИК НА РУЦІ

Перед тим, як фотографувати окремі виробничі картини для закордону, відповідальні за якість фот люди, очевидно, мобілізують всю свою увагу, щоб уникнути дефектів і помилок. І справді, в совєтських журналах і газетах ми бачимо усміхнені обличчя, досить пристойні „спецодяги", словом, комунізм будується легко і весело . . .

Але буває так, що, оглянувши з ніг до голови людину, не помітиш плямки на її взутті, а та плямка якраз і зрадить . . .

Ми розглядаємо розкішне видання журналу „СССР" в англійській мові. Красвиди нас не дивують, багато є дійсно гарних красвидів на нашій батьківщині. Однак, нам впадає в вічі „невраховна" прикра дрібничка: у кваліфікованого робітника на руці — великий кишеньковий годинник. Чому ж не ручний? А тому, що він дорого коштує, не під силу навіть кваліфікованому робітникові. — Пригадуємо співвідношення цін між кишеньковим і ручним годинником до війни. Кишеньковий коштував, приблизно, 200 рублів, ручний — 450. Але й за таку досить високу, порівнюючи з заробітком пересічного робітника, ціну не легко було дістати годинник, оскільки цей крам надходив на провінцію в дуже обмеженій кількості, і треба було мати або знайомство й протекцію в крамниці, або ставати на всю ніч у чергу.

Від часу закінчення війни ціна на годинники, як і на всі предмети хатнього вжитку, мабуть, виросла вдвоє, якщо не втроє. Значить, лишається переробити кишеньковий годинник на ручний, хоч він ледве міститься на руці.

Тоді, як в Америці ця річ доступна всім і кожному, цілком порядний ручний годинник можна купити за одноденний заробіток, в СССР треба працювати на годинник не менше як місяць.

Бачимо, що годинник і досі ще є мрією для совєтського громадянина. Це підтверджує журнал „СССР".

А. Галан

Юрій Таркович

УКРАЇНСЬКА МОВА В УНІВЕРСИТЕТАХ ЗДА

В дуже нечисленних американських університетах введено навчання української мови. Одним з таких університетів є сиракюзький в стейті Ню Йорк, який начисляє коло 18 000 студентів. На основі успіхів і невдач з викладанням української мови в цьому університеті можна до деякої міри орієнтуватися щодо дальших напрямних у справі навчання української мови в інших високих школах ЗДА.

Найбільшою перешкодою у впровадженні навчання української мови зовсім не є якісь чужі, ворожі нам сили, як то у нас звикли нарікати. На превеликий жаль, головною перешкодою є дуже мале зацікавлення самих же українських студентів та їхніх батьків. Цю гірку правду треба одверто признати, бо тільки тоді можна буде плянувати усунення недоліків, незацікавленість вивчанням своєї рідної мови чи мови батьків-українців.

Протягом минулого семестру тільки 5 студентів сиракюзського університету взяли участь і успішно закінчили курс української мови для заавансованих, яким керував проф. д-р Гурський. Були це: Анатолій Холоїд, Іван Кравченко, Іван Савеленко, Ростислав Смик і Володимир Будний - Буднів.

Така мала кількість студентів, зацікавлених вивчанням української мови в такому великому скупченні українців, як Сиракюзи, це справді прикре явище. Студенти і їхні батьки повинні знайти якісь шляхи, щоб цю справу поліпшити, бо інакше легко втратити і вже існуючі можливості.

Якщо ми не зможемо здобути успіху в такій, здавалося б, простій ділянці, як відповідна участь студентів у курсах української мови, тоді які надії можемо плекати на окрему катедру українознавства? А така катедра може коштувати сотки тисяч долярів. На нашу думку, потрібно спочатку, так би мовити, випробувати свої сили і енергію на використанні вже існуючих можливостей, а вже потім пускатися у справи важкі і коштовні, як катедра українознавства.

Важливою справою є матеріяльна допомога студентам, які вивчають чи хочуть вивчати українську мову в університеті. Численні наші студенти не мають можливости вписатися на курс української мови просто з матеріяльних причин. І тут слово за нашим громадянством. Щоб мати успіх в майбутньому, треба розпочинати акцію вже тепер, негайно, бо новий академічний рік не за горами.

ВІЙНА З ГОЛОДОМ

Уперше в історії організації Об'єднаних Націй розглядали недавно дивні обставини: в деяких частинах світу лишки харчів лежать без ужитку на складах, тоді як в інших районах люди перебувають у стані постійного голоду.

На Генеральній Асамблеї делеґат ЗДА вніс пропозицію, щоб ОН негайно започаткували здійснення стомільйонової програми постачання харчів голодним народам, при чому ЗДА мали б дати на $40 мільйонів харчів, одночасно асиґнуючи додаткові суми на виконання цієї програми.

Асамблея прийняла цю пропозицію і звернулась до генерального директора Організації Харчів та Агрикультури з просьбою виробити певний плян і доповісти про нього Асамблеї протягом цього року.

Генеральний директор цієї організації, Б. Сен, з Індії, недавно зробив в ОН доповідь, в якій повідомив, що понад половину населення світу перебуває в стані недоживлення. Цифри в його доповіді показали величезну різницю в кількості харчів, споживаних людністю економічно розвинених і недорозвинених країн. Він зазначив також, що протягом наступних п'ятьох років З'єдинені Держави матимуть на $12 250 000 надвишки харчових продуктів.

Б. Сен запропонував, щоб Об'єднані Нації та Організація Харчів і Агрикультури (ФОА) спільно взялися реалізувати стомільйонову програму, внісши дві третини натурою і одну третину готівкою.

Ця об'єднана група використає $100 мільйонів, щоб випробувати програму й набути досвід в її переведенні. Б. Сен та експерти ФОА вважають, що операцію можна буде перевести, не спричиняючи інфляції або іншої шкоди для країн, які продукують харчі. Вони сподіваються, що постачання харчів голодним країнам допоможе піднести їх економічний рівень, пожвавити виробництво харчових продуктів і торгівлю на місці та перетворити ці відсталі країни на здорових членів світової економічної громади.

Річард Гарднер, помічник секретаря Інтернаціональних Справ, сказав на Асамблеї ОН, що в програмі ОН З'єдинені Держави вбачають нові способи допомогти країнам, що її потребують. Він закликав усі країни до якнайширшої співпраці, бодай невеликими внесками.

Р. Гарднер висловив думку, що програма харчової допомоги може пожвавити інтернаціональну торгівлю й внести новий струмінь в організацію Об'єднаних Націй. Американські урядові кола називають програму харчової допомоги історичною подією, бо це — перша міжнародна програма допомоги голодним людям.

Американська Рада

ТАНКЕР „МАНГЕТТЕН"

З початком січня ц. р. причалив до пристані в Ню Йорку новий і найбільший у світі торговельний корабель - цистерна ЗДА — „Мангеттен". Це була перша, пробна дорога цього велетня, яка вела із Тексасу до його матірнього міста. Власником цього могутнього корабля є Мангеттен Тенкер Компані, яка обслуговує велику нафтову компанію Америкен Ойл Компані. Один американський журналіст, подаючи опис цього чуда - дива, перестеріг читачів, щоб були готові на „параду небувалої статистики". Ось її довгий список:

Танкер „Мангеттен" привіз до Ню Йорку 20 500 000 ґальонів нафтових продуктів, газоліни й інших родів пального. Загальна вага цього добра становить 60 000 тонн. Щодо ваги це був найбільший одноразовий транспорт, який прибув до Ню Йорку за ввесь час його існування. Якби цей транспорт переладувати в нормальні залізничі вагони - цистерни, то довжина такого поїзду становила б шістнадцять миль. Федеральні й стейтові податки за цей транспорт виносять майже мільйон долярів. Ринкова ціна цього добра дорівнює $3 600 000. Цілий стейт Каліфорнія мав би пального із „Мангеттену" на повних чотири дні.

Поверхня лише центральної частини „Мангеттену" така, як нормальної футбольної площі. Загальна його вага перевищує 137 000 тонн, тобто більше, як вага всієї еспанської воєнної фльоти, що складається з 313 бойових кораблів різної поємности. „Мангеттен" затяжкий, щоб, наладований „по вуха" міг переплисти Суезький канал, бо занурюється він у воду на 50 стіп. Він зашерокий, щоб переплисти Панамський канал, бо ширина цього велетня виносить 132 стопи. Його височина в середній частині рівняється дев'ятьом поверхам нормального дому.

При цьому „Мангеттен" належить до найбільш поворотних вантажних кораблів. На потиск „ґудзика" цей сталевий колос скоро, легко й „слухняно" маневрує в тому напрямі, в якому скеровує його капітан - водій. Вантаження і виладовування пального відбувається оподалік нормальних доків, до малих кораблів - цистерн. Навіть найбільша й найглибша пристань світу, Ню Йорк, не має відповідних щодо глибини доків, щоб прийняти такого гостя.

Наладована „рідинним золотом", газоліною та нафтою, ця найбільша цистерна ЗДА відбуватиме покищо свою торговельну службу поміж Венесуелею та Норвеґією. Але недостатні портові урядження в цій, а також в ряді інших европейських країн, до яких „Мангеттен" згодом відбуватиме свою дорогу, примушують власників цього „нафтового царя" поважно обнизити його плинний вантаж. В ряді великих европейських пристаней вже пристосовують доки, щоб належно зустріти найбільший у світі танкер — „Мангеттен".

СКІЛЬКИ „НЕГІДНИКІВ" МАЄ АРМІЯ ЗДА?

Сенатська підкомісія для дослідження військової дисципліни в армії ЗДА, під керівництвом генерала Ф. Сміта, склала на початку січня ц. р. свій офіційний звіт. У цьому звіті сказано, що під час Корейської війни азійські комуністи взяли в полон сім тисяч американських вояків. Після їх репатріяції лише чотирнадцять осіб з повище поданого числа полонених переслухав військовий трибунал, як запідозрених у коляборації з ворогом. З цього числа лише одинадцять вояків засуджено за зраду своєї країни.

Цих одинадцять негідників, як також двадцять один „неповоротець", становлять менше як два десятих відсотка взятих до неволі американських вояків, сказано в звіті сенатської підкомісії. В цьому самому часі понад 87 000 вояків ЗДА, учасників Корейської війни, відзначено військовими нагородами, а 79 дістало найвище військове відзначення — „Медалю Чести". Багато наших полонених померли в червоній неволі, як справжні герої.

Іван Кедрин

ВИКРИВЛЕНА ПРАВДА

(5)

Цікаво, як з таким твердженням помирити хоч би такі факти, як успішне переведення переговорів тих соціялістичних демагогів з п'ятьма міністрами Тимчасового Уряду й підписання з ними договору про територіяльну автономію на терені п'ятьох колишніх губерній, на базі 2-го Універсалу? І як ті зелені молодики-доктринери зуміли гідно й успішно повестися під час Берестейських переговорів, знайшовши признання свого хисту у споминах їхніх контрагентів, генералів і міністрів кайзерівської Німеччини і габсбурзької Австро-Угорщини . . .

Таємницею є також, як міг д-р Лонгин Цегельський, людина дійсно глибоко інтелігентна, дивитися на Андрія Ніковського і Сергія Єфремова, як на соціялістів-доктринерів! Коли ж він тоді помилявся, в 1918-19 р. р., то як могла така їх характеристика залишитися в споминах, друкованих у 1960 році?! Як можна ставити на одну дошку з большевиками — „одного поля ягоди" — не тільки соціялістів з назви, але й із переконань, які свою ворожість до большевизму засвідчили із зброєю в руках, — бо ж соціялістом був Ісаак Мазепа, лицар-прем'єр, що пішов із військом у вороже засілля в Зимовий похід? Як можна було забути, що не тільки формальним творцем Армії УНР, але й фанатиком збройної сили і надхненником війни проти большевизму був Симон Петлюра? Як можна стосувати дві мірки — одну у відношенні до атмосфери й атрибутів революції в Галичині і другу до куди страхітливішої і складнішої революції на Наддніпрянщині?

Про такі дві мірки свідчить наведена Автором його розмова з Винниченком. Винниченко пригадав д-рові Лонгинові Цегельському, що „в радикальній програмі стоїть, що їх партія (галицьких радикалів — І. К.) спирається на комуністичному Маніфесті Карла Маркса. — Так (відповів д-р Л. Ц.), це стоїть, але цього ніхто не бере поважно . . . Це — каварняні соціялісти . . ." Коли за каварняних соціялістів вважати галицьких соціял-демократів і радикалів, то чому не підтягати під ту саму характеристику діячів тієї насправді міщанської поступової інтеліґенції, яка опинилась в рядах партії соціялістів-федералістів? Коли дочіпку „соціялістичний" вважати „нісенітною" у відношенні до тих діячів, то чим пояснити, що й партія д-ра Лонгина Цегельського, статечна Націонал-Демократична, перенавзала себе під подихом революції на Трудову партію?! Коли д-р Лонгин Цегельський — як це він барвисто описує — признавав рацію графові Баденіму, що поділ землі між селян — це абсурд, то що він мав спільного з „трудом"?! Повторюємо: чому ані Автор, ані його видавці не взяли під увагу таких фактів, як вихід Петлюри з соціялістичної партії в ім'я надпартійного державного інтересу, або такого історичного факту, як харківський процес Спілки Визволення України з цілою фалангою засуджених там українських „соціялістів" — це насправді таємниця, яку трудно рецензентові розгадати.

Коли супроти наддніпрянських дійсних та уроєних соціялістів ставиться д-р Л. Цегельський з пристрастною ненавистю, а з доби Центральної Ради не згадує ні одного світлого моменту, то супроти доби Гетьманату ставиться він з найбільшою адорацією, але так само односторонньо й пристрасно, не зазначаючи ні одної темної риси в тому періоді. Метода д-ра Лонгина Цегельського — поганий приклад для істориків, публіцистів і політичних мемуаристів. Не добре було б також, коли б рецензент пішов його слідами і сповивав Центральну Раду в самі світла, а добу Гетьманату Скоропадського — в темні тіні.

Сьогодні, після сорока з добрим гаком років, коли є цілі полиці літератури про ті часи, існують вже деякі аксіомні правди, за які нічого сперечатись, без уваги на те, хто до котрого партійно-ідеологічного табору належав чи належить. Ніхто з найпалкіших звеличників демократично-республіканського устрою в Україні не стане перечити, що Українська Центральна Рада в цілості та окремі її партії поробили масу важких помилок. Згадати б найбільшу — злегковаження соціяльно-політичних різниць між кайзерівською Німеччиною і Українською Народною Республікою початків 1918 року та продовжування тієї соціяльно-економічної політики в Україні після Берестейського мирового договору, яка була започаткована перед тим договором. Також крайньо наївним було переконання, що в Україну прийшов льояльний німецько-австрійський союзник, який добросовісно помагатиме будувати українську державність, не втручаючись в її внутрішні справи, — а не прийшла насправді окупаційна армія, щоб відгодувати себе і паперовий „Бротфріден" перетворити на безконечний шнур потягів, навантажених збіжжям, вугіллям та іншим добром. Очевидно, що таке трагічне непорозуміння не могло довго тривати, і коли діячі Центральної Ради прочуняли, то німець заявив їм „цу шпет". Були й інші помилки, бо не могло їх не бути, коли зважити на той брак державно-політичного досвіду, що про нього слушно говорить Автор, і ті умовини революційного часу, в яких мусіли діяти ті молоді діячі Центральної Ради.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Відзначення Роковин 22-го Січня в Ріджайні, Саск.

(Б. К.) Одною із насвітліших подій в житті українського народу в недавноминулому було проголошення незалежности й суверенности Української Народної Республіки 22-го січня 1918 р.

Українська громада м. Ріджайни, столиці Саскачевану, кожного року пам'ятала про ту подію, приготовляючи звичайно в одній із своїх домівок святочний концерт із відповідною до хвилини доповіддю. Одначе цього року Управа місцевого Відділу КУК порішила вийти назовні з подією, що відбулася 44 роки тому. В тій цілі дбайливо приготовано репрезентативний бенкет. На головного промовця запрошено проф. Дж. В. Сімпсона, кол. керманича департаменту історії в Саскачеванському університеті. Запрошено теж представників федерального, провінційного і міського урядів, послів і міських радних.

В понеділок 22-го січня ц. року в год. 6.30 вечора одну з просторих заль готелю Саскачеван заповнило поверх 200 осіб. За почесним столом засіли достойні гості і господарі вечора. Головну стіну прикрашував тризуб, державний герб України, та український і канадський прапори. Василь Ліска, директор місцевої радіовисильні, вив'язався знаменито з завдання майстра церемоній.

Святкування розпочато молитвою, що її провів о. М. Колодій, парох церкви св. Василія. Коротке слово привіту по - українськи і по - англійськи сказав Яр. Скрипник, голова Відділу КУК у Ріджайні. Роковини 44-річчя проголошення незалежности й суверенности Української Держави вітали окремими промовами в імені управи міста мейор Генрі Бейкер, від провінційного уряду Олекса Кузяк, міністер природних ресурсів, від федерального уряду посол Кен Мур, який спеціяльно прибув сюди з Оттави на доручення прем'єра Канади Дж. Діфенбейкера. Головну одногодинну промову, глибоку своїм змістом, виголосив проф. Сімпсон. Промовець перевів порівняння між історією України і Британії від часів Володимира Великого, вказуючи при тому на великі дипломатичні, політичні і культурні осяги тодішньої Української Держави. Далі він переходив кожну добу аж до часів занепаду і поневолення України Московією. Акт 22 січня був незвичайно важливий у своїх наслідках, говорив проф. Сімпсон, бо вивів Україну наново на міжнародне поле, а українцям дав змогу віднайти свою тотожність. Доповідь цього приятеля українців нагороджено невгаваючими оплесками. Слід ще згадати, що прелегента представив зібраним адв. Павло Глек, а слова подяки склав проф. Мих. Гоменюк. По закінченні бенкету збірний хор під управою інж. Євгена Зарицького вміло виконав три пісні. Репортери місцевої щоденної газети, як теж оператори телевізійної станції робили світлини. Цю вдалу імпрезу закінчено молитвою, що її провів о. С. Кіцюк, парох церкви Зіслання св. Духа, та відспіванням українського і канадського гимнів.

На другий день, щоденник „Да Лідер Пост" приніс репортаж - звідомлення із української імпрези, прикрашуючи його світлиною із моменту, як промовляє проф. Сімпсон. Також місцеві радіовисильні СВК і СКСК передавали інтерв'ю своїх репортерів із професором.

Новий для Ріджайни спосіб відзначування Української Державности показався вповні успішним, хоч вимагав поважного вкладу праці, напруги і організаційного хисту. Він виявився вдалим ще й тому, бо дав змогу досягти більший круг людей, отримати належний розголос між місцевими українцями і не-українцями, піднести на дусі відсталих та вказав на спроможність і життєздатність місцевого українського середовища, якщо тільки є добра воля, і став водночас добрим прикладом до дальшого наслідування.

Р. Казимира

Посвячення прапора Відділу ОбВУА в Нюарку, Н. Дж.

Ще в листопаді 1961 р. Об'єднання бувших вояків українців в Америці, набувши гарно вишитий прапор, рішило посвятити його 20-го січня 1962 р., саме на передодні Свята Незалежности і Соборности в Нюарку. Підготовою до цієї імпрези зайнявся вибраний управою Відділу Об'єднання діловий комітет, до якого, крім деяких членів управи: пані професорова А. Хомова і д-р Р. Криштальський. Згаданий Комітет поробив початкові заходи у цій справі: порозумівшись з місцевою укр.-кат. парохією усталив, що посвячення прапора відбудеться в Каплиці укр. - кат. парох. школи, а після посвячення вбивання пам'яткових цвяшків до прапора, мистецька частина та товариська стріча враз з перекускою відбудеться в авдиторії згаданої школи при Сенфорд Евню. Діловий Комітет запросив на це посвячення і сусідні Відділи Об'ВУА у Філядельфії і Ню Йорку.

20-го січня ц. р. вечером явились в Каплиці укр.-кат. парох. школи представники 20-ти наших організацій, члени Об'єднання і запрошені громадяни. Найстарший віком член Об'єднання побр. М. Лозинський станув попереду з прапором. О год. 6-ій відправив о. І. Бала Молебень при співі хористів із „Трембіти" під управою п. М. Добоша та довершив посвячення прапора, виголошуючи патріотичну проповідь. У посвяченні взяли участь представники організацій: Гол. Управа ОбВУА і Відділ ОбВУА з Філядельфії і Ню Йорку. Місцева Станиця кол. Вояків І. УД., Пластова Станиця і Кружок Пластприяту, Філія ОДУМ, Відділ ОДВУ, Відділ ООЧСУ, Відділ СУА „Самопомочі", Федерально - кредитова кооператива „Самопоміч, „Чорноморська Січ", Спортова Секція Ч. С., „Провидіння, Відділ 207, Тов. українських купців і промисловців, Відділи 27 і 371 УНСоюзу, Спів. Тов. „Трембіта", 28-й Відділ Союза Українок.

Після посвячення всі перейшли до авдиторії для дальшої програми вечора. Перейшов тудк і прапороносець М. Лозинський з прапором, якого передав голові Об'єднання М. Стебельському, а цей передав його в руки прапороносцеві О. Лисинецькому. Після того вбивали пам'яткові цвяшки до прапора і вписували прізвища до пропам'ятної книги.

В мистецькій частині виступив чол. хор „Трембіта", що відспівав під управою М. Добоша: „За рідний край" і „Задзвенімо", п. Б. Сигаліз відограла на піяні патетичну сонату Бетговена, З. Стебельська, учениця парох. школи, рецитувала вірш „Наш прапор", а п. В. Юркевич відспівав в супроводі бандури думу: про Шугая і про Сибір і Соловки. Всі точки мистецької програми нагороджували оплесками учасники.

о. І. Бала провів молитву, а під час перекуски виголошували привіти. Наспіли і письменні привіти. — Добре справився тостмайстер д-р Р. Кришстальський, який проводив імпрезою.

Всі привіти були гарні та змістовні і спрямовані в одно побажання: зберегти цей посвячений прапор та у слушний час перенести його на Рідні Землі до Львова.

В майбутності на того роду імпрези, батьки повинні з собою привести дітей. Діти уважно спостерігають імпрезу, і вона на довгий час залишається їм в пам'яті.

О. У.

В Торонті відбулися організаційні збори 12 Відділів УНСоюзу

(Закінчення із стор. 1-ої)

в минулому році майже 5.000 нових членів, та що ця нова армія членів свідчить про те, що кризу переборено. Заслугою в тому є здвоєна праця союзових урядовців та організаторів і їх відданість своїй організації. Головний секретар з'ясував працю Головної Канцелярії та Екзекутиви УНСоюзу та поліпшення, які вони впровадили, серед яких не останнє місце займає майже вдвоє піднесена висота дивіденди та постанова виплачувати з цим роком дивіденду на вповні виплачені грамоти. Підкреслюючи господарське вироблення української суспільности та мале зрозуміння для життєвого забезпечення серед української громади, доповідач закликав приявних поголовно піднести своє забезпечення та пропагувати серед українського громадянства не тільки думку про життєве забезпечення, але й про відповідно високе забезпечення. Приявний на зборах організатор мгр І. Скочиляс порівнював число членів українських забезпеченевих організацій з числом інших слов'янських організацій, яке є кілька разів більше пропорційно до численности поодиноких груп. Обі доповіді розпочали нову інтересну дискусію. Після цього переведено вибори нового уряду і контрольної комісії Відділу та Комітету опіки над хворими та 4 делегатів на Конвенцію та їх заступників. Головою Відділу перевибрано Миколу Моту, секретарем Богдана Зорича, касиром Ілію Карманіна і рекордовим секретарем М. Максимова. Головою контрольної комісії обрано мгр М. Мастикаша, а делегатами на Конвенцію обрано пп. М. Моту, мгра Мастикаша, Ю. Карманіна та М. Максимоча. Союзові дні в Торонті виявили без сумніву величезні можливості УНСоюзу для його поширення та всесторонньої розбудови.

Ділимося сумною вісткою, що 11-го лютого 1962 року упокоївся в Бозі наш Найдорожчий

БАТЬКО, МУЖ і ДІДО

бл. п. Стефан МУЗИКА

проживши 73 роки.

Покійний походив з м. Бучача, Західня Україна.

ПОХОРОН — в СЕРЕДУ, 14-го ЛЮТОГО 1962 року, з церкви Царя Христа, на цвинтар St. Mary's Cemetery у Філядельфії, Па.

Хай американська земля буде Йому легкою!

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
сини — АДАМ і ІВАН (в Америці)
сини і доньки — ДМИТРО, СТЕФАНІЯ, ЄВГЕНІЯ (в Краю)
11 внуків

Ділимося сумною вісткою з Рідньою, Приятелями та Знайомими, що ненадійно, дня 8-го лютого 1962 року в Ню Йорку, помер, на 67-му році життя,

УЧАСНИК ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ

Михайло САЛЯК

народжений в Ходорові, Західня Україна.

ПАНАХИДА — за спокій душі Покійного в СУБОТУ, 10-го і ПОНЕДІЛОК, 12-го ЛЮТОГО 1962 р., в год. 8:00 веч., в пох. заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОНИ — у ВІВТОРОК, 13-го ЛЮТОГО 1962 р., в год. 10:00 ранку, після Божественної Літургії, з церкви св. Юра в Ню Йорку, на кладовище в Бронксі.

Горем прибиті:

дружина — ГЛІКЕРІЯ
син — ІВАН; невістка — МАРІЯ і вся Рідня

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗДА
ІСТОРИЧНО-ФІЛОСОФІЧНА СЕКЦІЯ

УРОЧИСТА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

для вшанування 70-ліття народин

МИТРОПОЛИТА-ІСПОВІДНИКА

Кир Йосифа СЛІПОГО

— відбудеться —

в УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ
2 Схід 79 вул. — в Ню Йорку

в СУБОТУ, 17-го ЛЮТОГО 1962 року,
в год. 6:00 вечора.

ПРОГРАМА:

1. Проф. д-р Матвій СТАХІВ, ЗДА: відкриття;
2. Проф. д-р Василь ЛЕНЦИК, ЗДА: „Митрополит Йосиф Сліпий, як ректор Духовної Семинарії і Богословської Академії у Львові";
3. О. д-р Мелетій СОЛОВІЙ, ЧСВВ, ЗДА: „Митрополит Йосиф Сліпий, як вчений богослов";
4. О. ред. Петро ХОМИН, Канада: „Митрополит Йосиф Сліпий і його участь в унійних з'їздах";
5. Проф. д-р Василь ЛЕВ, ЗДА: „Митрополит Йосиф Сліпий, як організатор науки";
6. Д-р Богдан КАЗИМИРА, Канада: „Митрополит Йосиф Сліпий в часі большевицької і німецької окупацій";
7. Закриття.

ГОСТЯМ РАДІ!

УПРАВА НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА в ЗДА
ДИРЕКЦІЯ ІСТОР.-ФІЛОСОФІЧНОЇ СЕКЦІЇ

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТ.-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

СУБОТА, дня 17-го ЛЮТОГО 1962 р.
Домівка СОЮЗУ УКРАЇНОК, при 13-ій вул. ч. 4936 Н.

СПОМИНИ ПРО ЛЕСЯ КУРБАСА

Говоритиме:
драм. арт. НАТАЛІЯ ПИЛИПЕНКО.

Початок: в год. 7:00 веч. Гостей щиро вітаємо.

Цим вечором вшануємо пам'ять Творця Новочасного Українського Театру.

Українська Студентська Громада у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.
має честь запросити Вас на

МАСКОВИЙ БАЛЬ

що відбудеться

в суботу, 17-го лютого 1962 р.

в залях готелю „СИЛВЕНІЯ",
при Брод і Локуст вулицях — у Філядельфії, Па.

Оркестра: "PENNY & HIS PENNIES"
— НАЙКРАЩІ СТРОЇ БУДУТЬ НАГОРОДЖЕНІ —
ПОЧАТОК: в год. 9:00 вечора.
БУФЕТ: у власному заряді. — ВСТУП: $3.00 від особи.

ТОВАРИСТВО ПЛАСТ-ПРИЯТ м. ГАРТФОРДУ
— влаштовує —

ВЕСЕЛУ ЗАБАВУ

в суботу, 24-го лютого 1962 р.

в залі ROCKLEDGE COUNTRY CLUB
при 289. So. Main Street — West Hartford
ПОЧАТОК: в год. 9:00 веч.

Одною з атракцій буде ВИСТУП ДЕБЮТАНТОК та інші приємні несподіванки.
Приграватиме німецька оркестра, в найкращому складі.
ДОБІРНИЙ БУФЕТ У ЗАРЯДІ ВП. ПАНЬ.
Просимо всіх, не оминути цієї нагоди гарно забавитись!

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього по довгій і тяжкій недузі, відійшов від нас у Вічність, наш Незабутній

МУЖ і БАТЬКО

бл. п. д-р Ярослав МЕЛЬНИК

В часі недуги і під час похоронних обрядів Покійного, ми зазнали багато любови, приязні та зрозуміння зі сторони Рідних, Приятелів, Сусідів та Знайомих, що не жаліли часу і труду, щоб нас морально піддержати. Хай Милостивий Господь винагородить Їх Своїми ласками за таку щедрість.

Передусім щиро дякуємо Вел. о. Жданові, ЧСВВ, за духову опіку над хворим в шпиталі.

За відслуження Поминальних Богослужень за спокій душі Покійного у каплиці, катедральному храмі св. о. Миколая та на цвинтарі — складаємо щиру подяку Вел. Отцям Василіянам: о. Ігуменові Інокентієві Лотоцькому, о. Маркові Дирді, о. Методієві Ничці, як також о. Іванові Чинченкові.

Сердечно дякуємо Впр. Сестрам Василіянкам за молитви, відвідини, слова потіхи та вможливлення участи учнів Школи св. о. Миколая у Похоронній Службі Божій.

Дуже дякуємо Управі хору „Сурма", всім хористам та диригентові п. проф. Ерієві Яримовичеві за прегарні співи під час Панахид, п. Дмитрові Іванковому та всім Тим, які брали участь у жалобних відправах.

Наша особлива подяка п. д-рові Романові Крупі за сумлінну та дбайливу лікарську допомогу Покійному.

Ми безмежно вдячні Управі й Членам Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів у Шікаґо, Ілл., за відвідини хворого, організовані участи в похоронних обрядах та за зложення вінків, а голові Об'єднання, п. д-рові Романові Барановському, за надгробне слово.

Щиро дякуємо Українському Лікарському Товариству Північної Америки — Відділ Ілліной, за участь Представників у Панахидах в особах: голови п. д-ра І. Дачишина і д-ра В. Бартошка та зложення китиці квітів.

Наша щира вдячність 221-му Відділові Українського Народного Союзу, членом якого був Покійний, за надіслання вінка.

Особливо дякуємо гурткові Пластунів-Юнаків „Лиси", за участь в Панахидах та вислови співчуття.

Об'єднанню й Товаришам праці, усім нашим Рідним, Приятелям, Дорогим Сусідам, Знайомим і Організаціям за численні китиці і вінки, що так багато прибрали домовину Покійного, а ще численніші пожертви на Служби Божі та інші цілі, за велику участь в Панахидах і Похоронах, за всі листи і телеграми з висловами співчуття та слова потіхи, які були для нас великою піддержкою у нашому невимовному горю — просимо прийняти вислови нашої щирої й сердечної подяки.

Щиро дякуємо похоронному заведенню п. Музики за зразкове переведення Похорону.

дружина — ОРИСЯ
сини — АНДРІЙ і ОСТАП

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра МИРОНА ДОЛИНСЬКОГО
складають пожертву — 20.00 долярів на сиротинець у Філядельфії
ЛІДІЯ і ІРЕНА ТРЕШНЬОВСЬКА

Свято Самостійности й Соборности в Картереті, Н. Дж.

Українська громада Картерету відзначила 44 Роковини Самостійности України і 43 Роковини Соборности Українських Земель. В неділю, 28-го січня в залі „Ветлегем Голл" при Кук Евню відбулася Академія, яку треба зарахувати до найкращих імпрез останніх років. Заслуга в цьому місцевого Відділу ООЧСУ.

Напередодні роковин в п'ятницю представники організацій і установ нашого міста, від грек.-католицької церкви, о. парох Я. Федик, гол. ООЧСУ. Т. Дреботій, УНСоюзу — С. Матлаґа, „Провидіння" — Я. Зубенко, Осередок Ю. СУМА — І. Рачинський предложили Проклямацію, яку мейор С. Скіба і секр. П. Поточняк підписали. В день 22-го Січня повівав наш національний прапор, на щоглі міської управи. Святочна Академія почалася по полудні о годині 5-ій. Після американського державного гимну, що його відспівав хор „Гомін" В. Матлаґа, виголосив промову і попросив до святочної доповіді інж. І. Базарка. Хор „Гомін" під дир. М. Кормелюка виконав ряд пісень, „Чорне море" — Фоменка. „Тарасова ніч" — Фоменка. „Вставай народе" Китастого. „За волю Вітчизни" — Фоменка. „Гуляли гуляли" — Нижанківського. Фортепіяновий супровід спочивав в руках піяніста Л. Кормелюка. Пані М. Моряк в супроводі хору виконала Рецитацію з поеми проголошення Акту 22 Січня. Хорові точки включно фортепіяно-сольо українські народні танки Гопак, Гони вітер, Козацький герць, Козачок, „Катерина" виконала наша доростаюча молодь, з участю Ю СУМ-івців Ір. Дитиняк, Л. Глущик, М. Дреботій, Ір. Конів, О. Хомут, Р. Глущик, Б. Хомут Виконавців танків авдиторія нагороджувала гучними оплесками. Ю СУМ-ці виконали ряд деклямацій. „До поеми Мойсея" — Х. Принада, „Скрізь плач" — Л. Глущик, спільна деклямація „Ми діти українські" — Ір. Дитиняк, І. Принада, Л. Янів, Д. Сенюк і Д. Кальчинська.

Танок з українського балету „Ой не ходи Грицю" виконала Ю СУМ-ка Л. Зубенко.

Спільний живий образ, який символізував визволення України, виконали Ю СУМ-ці.

Свято закінчено українським національним гимном, що його співав хор „Гомін" та всі присутні.

І. Рачинський

Збори 171 Від. УНС в Джерзі Сити, Н. Дж.

В дні 8-го лютого 1962 р., 171 Відділ УНС ім. Лесі Українки відбув свої річні збори в залі Народного Дому.

На зборах рішено жертвувати $50 на Фонд Будови Пам'ятника Т. Шевченка та $50 на будову парохіяльної школи св. Петра і Павла в Джерзі Сити, Н. Дж.

С. Расн, секретарка Відділу, звернулася до присутніх з просьбою помогти їй приєднувати нових членів до УНС, підчеркуючи, що наша організація дає своїм членам кращі роди забезпечень і користі, як дають чужі організації.

Одноголосно перевибрано уряд в особах: М. Процик — предсідник, С. Расн — секретарка, Л. Хитрин, А. Фріц і Н. Джан — Контрольна Комісія.

Закінчено збори вибором С. Расн делеґаткою на Конвенцію УНС, яка відбудеться в травні 1962 р., а Гаврус на заступницю.

С. Расн, секр.

Читайте українські книжки й газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 10-го лютого 1962 року відійшла від нас у Вічність, заосмотрена Найсвятішими Тайнами, наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ і СЕСТРА

бл. п. ГЕЛЕНЕ з РЕҐНЕРІВ

ҐВІННЕР

проживши 50 років.

ПАНАХИДА — у ВІВТОРОК, 13-го ЛЮТОГО 1962 року, в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Ave., Irvington, New Jersey.

ПОХОРОНИ — в СЕРЕДУ, 14-го ЛЮТОГО 1962 року, з того ж похоронного заведення, в год. 8:15 ранку, до костела св. ап. Павла, при Stuyvesant Ave. в Ірвінґтоні, Н. Дж., опісля на цвинтар в Нюарку, Н. Дж.

Горем прибиті:

чоловік — ВІЛЬГЕЛЬМ
донька — РІТА
зять — РЕЙ ОБЕРЛЯЙТНЕР
внуки — РІХАРД і РОБЕРТ
брат — ЙОСИФ РЕҐНЕР з Родиною
шваґри — МАРІЯ ГОЦЕ
ЄЛИСАВЕТА БІЛЕЦЬКА
ОЛЯ ВАРИЛО
братанок — РАЗМУС РЕҐНЕР з Родиною
кузини — МЕЛАНІЯ і ТАДЕЙ КОЗЬОЛ

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

Українське Допомогове Т-во „Дністер", 361 Відділ УНСоюзу
повідомляє своїх Членів, що

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ТОВАРИСТВА

— відбудуться —

в суботу, 17-го лютого 1962 р.
в год. 8:00 вечора
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ,
140-142 Second Ave., кімн. ч. 22, в Ню Йорку.

На Зборах, крім звітувань, будуть вибрані 4 делегати та 4 заступники на 25-ту Конвенцію УНСоюзу.
Приявність членів обов'язкова.

В. Вишиваний, предсідник — В. Барагура, секретар

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

СУБОТА, дня 24-го ЛЮТОГО 1962 р.
Заля ЕТІКАЛ СОСАЙТІ, при Ріттенгавз Сквер ч. 1906.
ПОЕТ СВОБОДИ, ЛЮБОВИ І КРАСИ.
ПОЧАТОК: в год. 7:00 вечора.
Вступ на залю за програмами — $1.50, для молоді — $1.00.

Корифеї Української Сцени:
Йосип ГІРНЯК Олімпія ДОБРОВОЛЬСЬКА
в ТЕАТРІ ШЕВЧЕНКОВОГО СЛОВА.
Літературне оформлення — ЮРІЯ ДИВНИЧА.

ВІДДІЛИ ОКРУЖНОЇ РАДИ СУА в НЮ ЙОРКУ — влаштовують —

в суботу, 17-го лютого 1962 року

у великій залі УНДОМУ — 140 2-га Евеню
НЮ ЙОРК

ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ

Буде ВИБІР КОРОЛЕВИ КРАСИ на 1962 рік, яка буде коронована на Міжнародній Жіночій Виставці в Арморі.
НАГОРОДА за найкраще примінення вишивки та ряд НЕСПОДІВАНОК.

Музика: „АМОР" — ВСТУП: $2:00 — ПОЧАТОК: год. 9:00 веч.

ДОБІРНИЙ БУФЕТ В ЗАРЯДІ СОЮЗЯНОК.

НОВІ КНИЖКИ

ПОЕЗІЯ

Віра Вовк. ЧОРНІ АКАЦІЇ. Поезії. Обкладинка Зої Лісовської. Видання „На горі", серія „Для аматорів", Ріо де Жанейро — Мюнхен, 1961. 8-ка. Стор. 62 + 2 нп.

Марія Я. Косовичева. ГОРСТКА ПРОМЕНІВ. Вибрані поезії. 1939-1961. Вінніпеґ, 1962. 8-ка. Стор. 47 + 1 нп.

М. І. Мандрика. СИМФОНІЯ ВІКІВ. Поезія і лірика. Том III. Вінніпеґ, Канада, 1961. 8-ка. Стор. 215 + 1 нп.

ПРОЗА

Микола Лазорський. ГЕТЬМАН КИРИЛО РОЗУМОВСЬКИЙ. Роман-хроніка 18 віку. Видавництво „Дніпрова Хвиля", Мюнхен, 1961. 8-ка. Стор. 752.

Василь Чапленко. ЗАГИБІЛЬ ПЕРЕМІТЬКА. Повість. Ню Йорк, 1961. 8-ка. Стор. 176. (Тетралогії „Січеславщина" книжка третя. Перша книжка — „Півтора людського", друга — „Українці", третя — „Загибіль Перемітька", четверта — „Люди в тенетах").

Віра Вовк. ВІТРАЖІ. Роман. Обкладинка Роберта Лісовського. Видання „На горі", серія „Для аматорів". Ріо де Жанейро — Мюнхен, 1961. 8-ка. Стор. 47 + 1 нп.

Ірина Шуварська - Шумилович. НЕДІЛЬНИЙ РАНОК. Оповідання. Ню Йорк, 1962. 8-ка. Стор. 64.

Софія Парфанович. ВІРНИЙ ПРИЯТЕЛЬ. Оповідання з життя домашнього кота. Видавництво Миколи Денисюка. Шікаго, 1961. м. 8-ка. Стор. 207 + 1 нп.

Галя Лагодинська. ДО СОНЦЯ — ДО ВОЛІ. Мандрівка юности. Видавництво Миколи Денисюка, Шікаго, 1960, м. 8-ка, стор. 254 + 2 нп.

Леся Храплива. КОЗАК НЕВМИРАКА. Оповідання для дітей, Ню Йорк, 1961. Вел. 8-ка. Стор. 96.

Дган Гопаль Мукерджі. ПРИГОДИ ХОРОБРОГО ГОЛУБА. Оповідання з індуського життя. Переклала Стефанія Нагірна. Накладом Романа Миронюка. Чікаго, 1961. (Друге видання, з передмовою Юрія Теодоровича. Перше було видане в Регенсбурґу, Німеччина, 1947 р.).

Iwan Bahriany. DAS GESETZ DER TAIGA. Die Geschichte einer abenteuerlichen Flucht. Verlag Styria Koeln Graz, 1961. 8°, pp. 255 + np. (Deutsche Bearbeitung von dr. Margreth von Kees).

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО

Микола А. Плевако. СТАТТІ, РОЗВІДКИ Й БІО-БІБЛІОГРАФІЧНІ МАТЕРІЯЛИ. Українська Вільна Академія Наук у США. Серія: З нашого минулого, ч. 2. Ню Йорк — Париж, 1961, 8-ка. Стор. 808. (Вибір, редакція текстів та примітки Г. О. Костюка).

РУСАЛКА ДНѢСТРОВАЯ. Ruthenische Volks-Lieder. У Будимѣ, 1837. Фотодрук п. н. РУСАЛКА ДНІСТРОВА. Четверте видання, 1961. Видано коштом і заходом Центрального Ювілейного Комітету в Філядельфії для вшанування 150-ліття народин о. Маркіяна Шашкевича. 8-ка. Стор. XX + 133 + 3 нп.

Степан Шах. У 150-ЛІТТЯ УРОДИН О. МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА. 1961 Рік ювілеїв. Видавництво „Християнський Голос", Мюнхен, 1961. 16-ка. Стор. 145 + 1 нп. (Передрук статтей, друкованих в „Христ. Голосі" протягом 1961 р.).

Василь Барка. ХЛІБОРОБСЬКИЙ ОРФЕЙ АБО КЛЯРНЕТИЗМ. Бібліотека „Сучасности", ч. 2. Мюнхен — Ню-Йорк 1961. 8-ка. Стор. 97 + 1 нп.

Д. Донцов. НЕЗРИМІ СКРИЖАЛИ КОБЗАРЯ. (Містика лицарства запорозького). Накладом Видавництва „Гомін України", Торонто, 1961. 8-ка. Стор. 230 + 2 нп.

Ірина Книш. ТРИ РОВЕСНИЦІ. 1860-1960. До сторіччя народин Уляни Кравченко, Марії Башкірцев, Марії Заньковецької. Вінніпеґ, без дати (1961). 8-ка. Стор. 320.

Д-р Юрій Герич. ОГЛЯД БОГОСЛОВСЬКО - ЛІТЕРАТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТИ ЙОСАФАТА КУНЦЕВИЧА. Українське Видавництво „Добра книжка". 164 випуск. Торонто, 1960. Вел. 8-ка. Стор. 28.

Maria Ovcharenko. STRESS IN IVAN FRANKO'S POETRY. Reprinted from The Annals of the Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the US. Volume VIII, 1960, Number 1-2 (25-26), pp. 121-140.

ІСТОРІЯ

ПЕРЕМИШЛЬ — ЗАХІДНИЙ БАСТІОН УКРАЇНИ. Збірник матеріялів до історії Перемишля і Перемиської Землі зладжений редакційною колеґією під проводом проф. В. Заґайкевича. Перемиський Видавничий Комітет, Ню Йорк — Филаделфія, 1961. Вел. 8-ка. Стор. 414 + 1 Етн. карта Засяння.

Д-р Матвій Стахів. ЗАХІДНЯ УКРАЇНА. Збройна і дипломатична оборона в 1919-1923. Нарис історії. Український Робітничий Союз. Національно - освітня Бібліотека. Том VI. Книжка перша, Скрентон, 1961. 8-ка, стор. 220 і Том VI, книжка друга, Скрентон, 1961. 8-ка, стор. 204.

Іван Власовський. НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ. Том IV. (XX ст.). Частина перша. Українська Православна Церква в США. Ню Йорк — Бавнд Брук, 1961. Вел. 8-ка. Стор. 384. (Період від революції 1917 р. до часу ліквідації комуністичним урядом Москви організаційної системи Української Автокефальної Православної Церкви в Україні 1931-32).

(Г. Великий). КИЇВСЬКА МИТРОПОЛІЯ (Відбитка з Енциклопедії Українознавства, III, сторінки 1019-1021). Наукове Товариство ім. Шевченка. Париж — Ню-Йорк, 1960. Вел. 8-ка. Стор. 5 + 3 нп.

Іван Крип'якевич. ІСТОРІЯ УКРАЇНИ. Український Конґресовий Комітет Америки. Шкільна Рада. Видання Шкільної Ради. Ню Йорк, 1961. Вел. 8-ка. Стор. 95 + 1 нп.

С. Антонович (Семен Антонович Жук). КОРОТКИЙ ІСТОРИЧНИЙ НАРИС ПОЧАЇВСЬКОЇ УСПІНСЬКОЇ ЛАВРИ, В-во „Перемога", Сан Андрес, Арґентина, 1961. 8-ка, стор. XII + 72 + 4 нп. (Передрук першого видання з 1938 року, виданого В-вом „Церква і нарід" у Крем'янці на Волині).

Ihor Kamenetsky. SECRET NAZI PLANS FOR EASTERN EUROPE. A Study of Lebensraum Policies by... Bookman Associates. New York. 1961. Pp. 263 + 1 np. (Preface Roman Smal-Stocki).

TWENTY YEARS OF DEVOTION TO FREEDOM. Survey of Purposes and Activities of the Ukrainian Congress Committee of America on the 20th Anniversary of its Existence. Published by The Ukrainian Congress Committee of America. New York, 1960. 8°. Pp: 104.

СПОГАДИ

Олекса Гриценко. МОЇ РОКИ В ЦАРГОРОДІ. 1919 - 1920 - 1921. Видавництво „Дніпрова Хвиля", Мюнхен—Париж, 1961. 4-ка. Стор. 258 + 2 нп. (З портретом автора).

ПІД ПАТРОНАТОМ ВЕЛИКОГО МИТРОПОЛИТА. Нарис навчально - виховної праці Української Народної Школи імени Митрополита Андрея Шептицького в Реґенсбурґу — Німеччина — 1945-1949, Шикаго, 1960, 8-ка. Стор. 79 + 1 нп. (Матеріяли зібрав і зредаґував Юрій Теодорович). (Крім матеріялів про життя і діяльність школи, в збірнику надруковані статті Юліяна Максимчука „Українські марки з портретом Митрополита Андрея" та д-ра Івана Максимчука „Торговельні взаємини Києва з Реґенсбурґом".).

ГЕОГРАФІЯ І КРАЄЗНАВСТВО

(В. Павловський). КИЇВ. (Відбитка з Енциклопедії Українознавства, III, сторінки 1000-1017). Наукове Товариство ім. Шевченка. Париж - Ню-Йорк. Вел. 8-ка. Стор. 19 + 1 нп. (Із пляном Києва, рис. А. Жуковського).

(В. Кубійович). ЗЕЛЕНИЙ КЛИН. (Відбитка з Енциклопедії Українознавства II, сторінки 768-780). Париж — Ню-Йорк, 1959. Вел. 8-ка. Стор. 15 + 1 нп.

(Василь Маркусь). З'ЄДНАНІ ДЕРЖАВИ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ — ЗДА. (Відбитка з Енциклопедії Українознавства III. Сторінки 808-828). Париж — Ню-Йорк, 1959. Вел. 8-ка. Стор. 21 + 3 нп.

(І. Тесля. В. Казимира. В. Кисілевський. В. Боровський. В. Кривоус. К. Андрусишин. В. В., Р. М., Д. С., Е. Ж., З. Янковський. В. Кис.) КАНАДА. (Відбитка Енциклопедії Українознавства III. Сторінки 932-948). Наукове Товариство ім. Шевченка. Париж — Ню-Йорк, 1960. Вел. 8-ка. Стор. 18 + 2 нп.

ФІЛОСОФІЯ

Орест Зибачинський. ІНТЕҐРАЛЬНА РЕВОЛЮЦІЯ. Мюнхен, 1960. Стор. 342 + 2 нп.

Микола Садовський. ДОРОГА ДО МИРУ Й ДОБРА. Написав... Накладом автора. Саскатун, Канада, 1961.

СУСПІЛЬНІ НАУКИ

(І. Лисяк-Рудницький). КОНСЕРВАТИЗМ. (Відбитка з Енциклопедії Українознавства, III, сторінки 1108-1110). Наукове Товариство ім. Шевченка, Париж — Ню-Йорк, 1960. Вел. 8-ка. Стор. 5 + 3 нп.

Всеволод Голубничий. КОЛЕКТИВІЗАЦІЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА. (Відбитка з Енциклопедії Українознавства, III, Словникова частина). Наукове Товариство ім. Шевченка. Париж — Ню-Йорк, 1960. Вел. 8-ка. Стор. 9 + 3 нп.

(В. Голубничий). ЗОВНІШНЯ ТОРГІВЛЯ. (Відбитка з Енциклопедії Українознавства III. сторінки 836-840). Наукове Товариство ім. Шевченка. Париж — Ню-Йорк, 1960. Вел. 8-ка. Стор. 6 + 2 нп.

Всеволод Голубничий. КОМУНІЗМ НА УКРАЇНІ. (Відбитка з Енциклопедії Українознавства, III, Словникова частина). Наукове Товариство ім. Шевченка. Париж - Ню-Йорк, 1960. Вел. 8-ка, стор. 11 + 1 нп.

(Р. М.). ЖИДИ. (Відбитка з Енциклопедії Українознавства II, сторінки 670-680). Видавництво „Молоде Життя", Париж — Ню-Йорк, 1959. Вел. 8-ка. Стор. 13 + 3 нп.

(В. Маркусь). ЗЕМСТВА. ЗЕМСЬКІ УСТАНОВИ. (Відбитка з Енциклопедії Українознавства II, сторінки 790-792). Париж — Ню-Йорк, 1959, Вел. 8-ка. Стор. 5 + 3 нп.

(А. Вілинський. В. Голубничий). КОНЦЕНТРАЦІЙНІ ТАБОРИ. (Відбитка з Енциклопедії Українознавства, III, сторінки 1117-1120). Наукове Товариство ім. Шевченка. Париж — Ню-Йорк, 1960. Вел. 8-ка. Стор. 5 + 3 нп.

(Ю. Старосольський). ЗЛОЧИННІСТЬ. (Відбитка з Енциклопедії Українознавства III. Сторінки 833-834). Париж — Ню-Йорк, 1959. Вел. 8-ка. Стор. 4.

ПОЛІТИКА І ПУБЛІЦИСТИКА

Петро Мірчук. СТЕПАН БАНДЕРА — СИМВОЛ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ БЕЗКОМПРОМІСОВОСТИ. Організація Оборони Чотирьох Свобід України — Ліґа Визволення України. Ню-Йорк — Торонто, 1961. 8-ка. Стор. 159 + 1 нп.

Олександер С. Бриґ. УКРАЇНСЬКО - ЄВРЕЙСЬКІ ВЗАЄМОВІДНОСИНИ. Накладом автора. Вінніпеґ, Канада, 1961. 8-ка. Стор. 383 + 1 нп.

МИСТЕЦТВО

Микола Грінченко. ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ. Друге видання. Видання Українського Музичного Інституту в Ню Йорку, 1961, 8-ка. Стор. 191 + 1 нп. (Передрук видання з 1922 року).

ЗБІРНИКИ

Український Технічний Господарський Інститут, НАУКОВІ ЗАПИСКИ. II (V). Мюнхен. 1961. Вел. 8-ка. Стор. 128. (Збірка статтей на економічні, соціологічні й історичні теми).

КАЛЕНДАРІ

КАЛЕНДАР „ПРОВИДІННЯ" — СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ В АМЕРИЦІ. На рік Божий 1962. В-во СУК „Провидіння", Филаделфія, 1962. 8-ка. Стор. 176 + 16 оголошень. (Із статтями між ін. В. Лев „Творчий шлях Богдана Лепкого", В. Дорошенко „Горе і радість у Шевченковому житті" та ін.).

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ КАЛЕНДАР НА 1962 РІК. Річник двадцятий. Видання Української Православної Церкви в США. 4-ка. Стор. 159 + 1 нп. (Крім календ. й інф. матеріялу, важливіші статті прот. А. Дублянського „Пересопницька Євангелія", Ол. Воронина „Святе письмо й археологічні відкриття", проф. д-ра Вадима Щербаківського „Із споминів про М. В. Лисенка", та ін.).

КАЛЕНДАР СВІТЛА на Божий 1962 Рік. Видавництво оо. Василіян. Торонто, Онт., Канада, 1962 р. 8-ка. Стор. 236.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

СЕРЕДА, 14-го ЛЮТОГО 1962:

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва „Клюб Поступовий", Відд. 70, в год. 7:00 веч., в УНДомі, при 96 Fleet St. Просимо всіх членів прибути на Збори та вибрати делеґата на Конвенцію УНСоюзу. В дальшому подаємо до відома, що Управа на 1962 р. залишилася та сама. — І. Патуляк, предс.; П. Костик, секретар і касир.

СУБОТА, 17-го ЛЮТОГО 1962:

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні Збори Т-ва „Зоря", Відд. 69, в год. 7:00 веч., при 33 Іст 7-ма вул., Ню Йорк. В програмі: місячний звіт Управи та вибір делеґата і його заступника на Конвенцію УНСоюзу. — Управа.

МИЛВОКІ, Віск. — Місячні Збори Т-ва ім. Івана Франка, Відд. 103 в год. 7-ій веч. у церковній залі, Савт 11 вул. і Вест Вашингтон. Проситься членів прибути на ті збори, а членів які мають не заплачені вкладки — заплатити. — Управа.

ДІТРОЙТ, Мич. — Слідуючі Збори Т-ва „Згода" Відд. 20 в год. 4:30 по пол. в залі Укр. Демократичного Клюбу, 2376 Ґрейлинґ вул.. Проситься всіх членів прибути на Збори. На Річних Зборах вибрано уряд на 1962 рік в складі: Д. Вілик — предс.; І. Лотоцький, заст., А. Трищ — фін. секр., Й. Косій — рек. секр., І. Крупка — касир. Конт. Ком.: П. Драґан, В. Тустанівський, М. Черній. Опіка над хворими: А. Красіцький, Д. Рубаха, Й. Годяк. — Йосиф Косій, секр.

НЕДІЛЯ, 18-го ЛЮТОГО 1962:

АРНОЛЬД, Па. — Місячні Збори Відд. 296, в цілі вибору делеґата на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — П. Лобур, секр.

ШИКАГО, Ілл. — Річні Загальні Збори Б-ва св. Володимира, Відд. 114, в год. 12:00 впол., в парохіяльній залі св. Володимира, при 2250 Вест Кортез вул. На денному порядку: звіти Управи і Контр. Комісії, вибір нових органів на діловий рік 1962 і вибір делеґатів на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. З огляду на важність деяких справ в денному порядку, приявність усіх членів є обов'язкова. Якщо на визначений час не явиться приписана статутом, потрібна кількість членів, тоді Загальні Річні Збори відбудуться одну годину пізніше, при всякій кількості приявних членів і Збори будуть правосильними. — М. Нікольс-Ткачук, предс.; В. Бережан, секр.

ШИКАГО, Ілл. — Звичайні Загальні Річні Збори Т-ва „Українсько - Американська Єдність", Відд. 35, в год. 4:00 по пол., в домівці УНС, при 1915 Вест 51 вул. На порядку нарад: звіт Управи та вибір нової Управи на 1962 рік. По Річних Зборах буде вибір делеґата на Конвенцію УНСоюзу. Проситься членів взяти участь у Зборах. П. Пуцило, предс.; В. Вовчик, секр.

WILKES-BARRE, Pa. — Місячні Збори, в парафіяльній залі, по великій Службі Божій. Проситься членів прибути на Збори з огляду на вибір делеґата на Конвенцію УНСоюзу. — В. Валіґун, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — 397 Відділ повідомляє своїх членів, що приймання вкладок від год. 3 до 4:30 по пол. під ч. 847 Н. Фреклин. З огляду на Конвенцію члени обов'язково повинні вирівняти свої вкладки. Місячні Збори, на яких буде вибір делеґатів на Конвенцію УНС почнуться в год. 4:30. — Олена Штогрин, секр.

НЕДІЛЯ, 18-го ЛЮТОГО 1962:

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні Збори Відд. 117-го „Запорозька Січ" відбудуться в приміщенні Українських Кат. Ветеранів, при 33 Іст 7-ма вул. год. 7-ма веч. На порядку дня: Місячний звіт Управи. Побір вкладок від год. 6:00 веч. — Р. Іваницький, секр.

ЧЕСТЕР, Па. — Місячні Збори Т-ва Т. Шевченка, Відд. 156 в год. 7:30 веч. — В. Новак, секр.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва Запорозька Січ", Відд. 234, в год. 7:30 веч., в УНДомі. В програмі звіт Управи та вибір делеґатів на 25 Конвенцію. — І. Іваник, секр.

РАНКІН, Па. — Місячні Збори Б-ва св. Григорія, Відд. 24, в домі секретаря, під ч. 223 N. Holland Ave., в год. 2:00 по пол. Присутність всіх членів обов'язкова з причини вибору делеґата на Конвенцію УНСоюзу. — Н. Щур, секр.

ТРЕНТОН, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", ім. Б. Хмельницького, Від. 245, в год. 2:00 по пол., в залі укр. прав. парохії св. Тройці, при 824 Аделайне вул. На Зборах буде вибір делеґатів на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — О. Гоянюк, предс.

СКРЕНТОН, Па. — Місячні Збори Т-ва „Над Збручем", Відд. 280, в год. 3:00 по пол., в Укр. Комюніти Сентер, при 440 Wyoming Ave. На цих Зборах буде вибір делеґата і заступника на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. — Управа.

ШИКАГО, Ілл. — Звичайні Річні Загальні Збори Відд. 131 ім. А. Шептицького, при ООЧСУ, в домівці СУМА, в год. 12:30 по пол., з таким порядком нарад: звіт з діяльности Управи за 1961 р., дискусія над звітами та уділення абсолюторії уступ. Управі, вибір Управи на 1962 рік, вибір делеґатів на Конвенцію УНСоюзу, дискусія. Присутність всіх членів побажана. У випадку неприсутності відповідної кількости членів, Збори відбудуться пів години пізніше, з тим самим порядком нарад. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо — Місячні Збори Б-ва св. Марії, Відд. 112, в церковній залі св. Петра і Павла після 2-ої і 3-ьої Служби Божої. Членів проситься прибути, та взяти участь у виборах делеґатів на 25-ту Конвенцію. — Анна Цьуцюк, секр.

ШИКАГО, Ілл. — Загальні Збори Т-ва „Леви", Відд. 899, в год. 11-ій перед пол. в залі „Бесіда" з звичайним порядком нарад. Безпосередньо після Зборів відбудуться Місячні Збори Відділу, на яких буде вибір делеґатів на 25-ту Конвенцію, — Управа.

ГОСТИНҐС он ГАДСОН, Н. Й. — Місячні Збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 6 в год. 3-ій по пол. в клюбовій домівці, 9 Вашингтон Аве. — Управа.

КАНЗАС СИТІ, КАН. — Місячні Збори Б-ва св. Володимира, Відд. 323, в год. 2-ій по пол. в своїй залі під ч. 10 Норт Феррі. Відбудеться вибір делеґата на 25-ту Конвенцію. — Д. Яремко, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Річні Збори Т-ва Згода, Відд. 358, в год. 3-ій по пол. в Укр. Народнім Домі при 2255 Вест 14-та вул. На порядку: Вибір Управи і делеґата на 25-ту Конвенцію. — Стелла Палівода, предс.

ІСТОН, Па. — Збори Т-ва ім. Є. Коновальця, Відд. 438, в 2-ій год. по пол. На Зборах відбудеться вибір делеґата на 25-ту Конвенцію. Рівнож повідомляємо, що наш Відд. 438 злучився з Відд. 265 для вибору делеґата. — Управа.

ШИКАГО, Ілл. — Місячні Збори Пластового Відд. ч. 472, в 12-ій год. в полуд. в Пластовій домівці при Шикаґо Аве. і Левіт вул. Ціллю Зборів є між іншим номінація та вибір делеґатів на 25-ту Конвенцію. Проситься всіх членів прибути на ті Збори. — Управа

ШИКАГО, Ілл. — Річні Загальні Збори Т-ва ім. Дмитра Вітовського в год. 12-ій в полуд. при 2250 В. Кортез вул. Проситься всіх членів прибути обов'язково, вибрати нову Управу на 1962 р. та вибрати делеґата та заступника на 25-ту Конвенцію УНСоюзу. Коли не буде більшости членів, то Збори відбудуться годину пізніше без огляду на скількість. Проситься боргуючих членів прибути та вирівняти свої залеглості. — Петро Врублівський, секр.

НЕДІЛЯ, ...

СТ. ЛЮІС, Мо. — Місячні Збори Б-ва св. Володимира, Відд. 179, в 2-ій год. по пол. в Укр. Нар. Домі під ч. 2838 Маґнолія вул. Відбудеться вибір делеґатів на 25 Конвенцію. — Управа.

ДІТРОЙТ, Мич. — Звичайні Місячні Збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 175, в 1-ій год. по пол. в залі УНДому при Мартін вул. Проситься членів прибути, щоб вибрати делеґатів і заступників на 25 Конвенцію. Якщо в означеному часі не явиться відповідна кількість членів, Збори відбудуться о пів години пізніше — при скількості яка буде присутня. — Управа.

ВОТЕРВЛІТ, Н. Й. — Б-во. св. о. Михаїла, Відд. 13 повідомляє, що на Річних Зборах Відділу було вибрано уряд на 1962 рік. Стефан Ковальчик — предс., Іван Карадін — заступник, Володимир Добромильський — касир, Аксентій Урбан — фін. секр. Збори будуть відбуватися як і попереднього року, що третя неділя в місяці. На найблищих Зборах відбудеться вибір делеґата на 25-ту Конвенцію. — Аксентій Урбан, секр.

Посмертні згадки

Теодор ЗАХАРЧУК, довголітній член і бувший урядник Б-ва Пресв. Тройці, Відд. 320 УНСоюзу в Балтімор, Мд., помер 1-го січня 1962 р. на 73 році життя. Покійний походив з села Цвітова, пов. Бучач, Зах. Україна, вступив до УНСоюзу в 1919 р. Залишив в смутку дружину Олену, синів Івана і Михаїла та доньки Марію і Софію та внука, які є членами УНС. Похорон відбувся 4 січня з похоронного заведення при участі родини, членів УНС і знайомих до Укр. Гр.-Кат. Церкви св. Михаїла, а відтак на цвинтар св. Михаїла. Вічна Йому пам'ять!
Іван Малко, секр.

Михайло РОЗЛУЦЬКИЙ, нар. 1889 р. в сел. Сільці, пов. Самбір, член 352 Відд. УНСоюзу ім. св. Арх. Михаїла в Честер, Па. помер в п'ятницю, дня 5 січня 1962 року. Вічна Йому пам'ять.
Управа

Марія БОГДАШ, членкиня Т-ва „Мир", Відд. 324, померла дня 8 січня 1962 р. проживши 81 літ. Вона уродилася в Західній Україні, в Скалатському повіті. Залишила в глибокому смутку синів Михайла і Мирослава, дві синові і внуки. Похована на цвинтарі Фокс Часе. Вічна Їй пам'ять.
І. Струк, секр.

Марія ОМЕЛЯН, членкиня 268 Відд., а пізніше 397 Відд. в Філядельфії померла 14 січня 1962 р., проживши 68 літ. Полишила в смутку 4-ри доньки: Ольгу, Мері - Елизабет, Флоренс і Мілдред та одного сина. Була доброю матір'ю і щирою українкою. Ніколи не відмовлялась від жертв на народні цілі, а особливо відзначилась своєю працею для скитальців, висилаючи пачки до таборів і особисто і співпрацюючи з комітетом для висилки пачок при ЗУАДК. Вічна Їй пам'ять!
О. Штофин

Семеон СЕНЧАК, член 66 Відд. УНСоюзу в Ню Йорку, помер 15 січня 1962 року. Народжений 1882 р. в селі Незнайові, пов. Горлиці, Зах. Україна. Вічна Йому пам'ять.
Леонтій Федишак

Варвара КРЕХОВЕЦЬКА, з роду Боднар, членкиня Т-ва ім. І. Франка, Відд. 306 УНС в Лінден, Н. Дж., померла дня 17-го січня 1962 року. Небіжка нар. 1893 р. в Бушевці. Була 37 років вчителькою в селі Черневі, пов. Рогатин, Зах. Україна. Залишила в смутку мужа Миколу і сина Богдана. Похорон відбувся з церкви св. Володимира в Елизабет, Н. Дж. на цвинтар в Лінден Н. Дж. Вічна Їй пам'ять.
А. Андрейців, секр.

Д-р Ярослав МЕЛЬНИК, член 221 Відд. УНСоюзу в Шикаго, Ілл., помер 26 січня 1962 р. Народжений 15 липня 1909 р. в селі Яблонів, пов. Коломия, Зах. Україна. Залишив у великому смутку дружину Ірину і двох синів Андрія і Остана. Похорон відбувся 29 січня ц. р. з церкви св. о. Миколая. Похоронено Його на українському цвинтарі св. о. Миколая. Вічна Йому пам'ять!
Т. Шпікула, секр.

ТАРЗАН, ч. 4789. Тарзан рят ує Джана.

Після ствердження тотожности близнюків Остін, Тарзан врятував Джана з води, в якій було повно крокодилів.

Тепер він швидко старався привернути життя людині за допомогою штучного віддихання.

Пройшли напружені хвилини. Ґарві і Сю Френч прийшли до мавполюда і стурбовано очікували на успіх його зусилля.